

אות

יחוד

כָּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא מְיֻחָד, כִּי הַבּוֹרָא הוּא מְיֻחָד.

משבירת הכלי הכללי להרבה חלקים קטנים, כל חלק וחלק קיבל את "יחודיותו". ועכשיו הוא צריך להתחבר עם יתר החלקים על ידי כוונה משותפת, מבלי לוותר על "יחודיותו", ומבלי שהם מבטלים זה את זה.

נכנסה אות 'י'. אמרה לפניו : "ריבון העולם, טוב לפניך לברוא בי את העולם, כי אני התחלת השם הקדוש, ויפה לך לברוא בי את העולם". אמר לה : "די לך, שאת חקוקה בי, ואת רשומה בי, וכל חפצי בך, ולא יפה לך להיות נעקרת משמי". כי 'י' היא אות ראשונה בשם הוי"ה, תחילת גילוי האור הנקרא חכמה, שאין בו שינוי לעולם. ובימי העולם נוהג קלקול ותיקון, ויש שם שינוי.

חכמה
י = יוד